

Carl Emil Lind Christensens 1. maj-tale

Taler

Carl Emil Lind Christensen
Næstformand for Danmarks
Socialdemokratiske Ungdom
(DSU)

Dato

1. maj 2024

Sted

Kildeparken i Aalborg

Kære venner

Der har aldrig været lige så meget brug for vores kampdag som i år.

Tag ikke fejl:

Selvom dagen i dag er **smuk, lys og varm**.

Selvom **bøgen** er sprunget ud.

Selvom øllene både er kolde og gode.

Bagtæppet for vores kampdag har sjældent været mere dystert:

- Putins krig i Ukraine kaster lange mørke skygger i vores samfund.

Han har sine antidemokratiske tentakler langt ind i Europa.

- I mellemøsten ønsker terrorister fra Hamas, Hizbollah og Houthi Bevægelsen, Israel slettet fra verdenskortet

Det har udviklet sig til endnu en krig i Mellemøsten.

Det har ført til had og splittelse. Antisemitismen viser igen sit grimme ansigt – også herhjemme.

Og så har jeg slet ikke nået at nævne klimakrisen endnu.

Jeg har levet i 25 år.

I 25 år har jeg fejret arbejdernes internationale kampdag.

Dagen i dag er den varmeste første maj jeg kan huske, men tiden vi lever i er den koldeste.

Så lad mig gentage hvad jeg sagde lige før:

Aldrig har de værdier vores bevægelse bygger på – været vigtigere.

Frihed – lighed og solidaritet.

Lige så **usikker** jeg er på, hvad fremtiden **bringer**, lige så **stensikker** er jeg, på at vores værdier er vejen fremad.

For vi har nået meget med dem som rettesnor.

Særligt på vores lille plet på verdenskortet.

Arbejderbevægelsen i Norden er den mest effektive frihedsbevægelse i verden.

Ingen plet på jorden har et mere lige, et mere frit eller et mere solidarisk samfund end os.

Det er tydeligt – særligt i disse år.

Skridt for skridt har vi sammen gjort livet bedre for almindelige mennesker.

Derfor er 1. maj også en festdag.

Hvor vi fejrer sejrene.

Nogen spørger:

“Er der mere at kæmpe for i Danmark?”

Det er et tåbeligt spørgsmål.

For selvfølgelig er der det.

For præcis to år siden tog arbejderbevægelsens ungdom initiativ til Lærlingeoprøret.

Nu skulle vi en gang for alle tage et opgør med uddannelsessnobberiet i samfundet.

Et uddannelsessnobberi som har fået lov at slå dybe rødder i vores samfund.

Derfor var vi på barrikaderne for flere penge til erhvervsskolerne.

Afholdte demonstrationer.

Samlede historier ind fra erhvervsskolerne om gammelt værktøj og skoleforhold som var kritisable.

For det duer altså ikke, at der står maskiner på teknisk skole, som burde stå på teknisk museum.

Slut med maskiner fra dengang far var dreng.

Farvel til farfars gamle værktøj.

Og goddag til et historisk løft af de erhvervsrettede uddannelser.

Det sagde vi, fordi vi tror på at vejen til flere faglærte er brolagt med investeringer i vores fagskoler.

Nu er det på tide at samfundet er lige så stolt over vores uddannelser som vi selv er.

I sommers skete der endelig noget.

Regeringen afsatte 900 millioner kroner til erhvervsuddannelserne.

Nu er det endelig erhvervsskolernes tur – og det kan vi godt være stolte over.

Penge er ikke svaret på alt.

For lærlinge oprøret er også kulturel klassekamp.

For mig handler det lige så meget om menneskers ligeværd.

Et menneske der er uddannet jurist er ikke mere værd end et menneske der er udlært murer.

For det første ville juristen slet ikke have et hus at bo i hvis det ikke var for mureren.

For det andet er det ikke længden på ens uddannelse, der afgør hvor vigtig en brik du er i samfundets puslespil.

For det tredje kommer den grønne omstilling til at dø i hovederne på de klogeåger, der har udtænkt den, hvis ikke vi uddanner flere faglærte til rent faktisk at bygge Danmark grønnere.

Store årgange af faglærte og ufaglærte går på pension i disse år.

Der går flere erfarne kollegaer ud af produktionshallerne, end der kommer unge ind ad portene.

Hver gang vi uddanner én smed i Danmark – så er der 3 der går på pension.

Hvis det fortsætter, har vi på ingen måder nok faglærte til at bygge den grønne omstilling.

Manglen på faglært arbejdskraft er en bombe under vores velfærdssamfund.

Dansk økonomi hænger sammen fordi vi er nogle der går på arbejde og producerer varer, som vi kan sælge dyrt til udlandet.

Så her er tre ønsker til hvordan vi gør 2024 til lærlingenes år:

- Vi skal indføre et **lærlingefradrag** - så det bedre kan betale sig at stå i lære.

En smedelærling betaler sin egen uddannelse hjem allerede inden han står med svendebrevet.

Sagt med andre ord:

Danske lærlinge giver mere til samfundet, end de får den anden vej til deres uddannelse.

Derfor er det kun fair at skattefar tager færre penge op af lommerne på dem der står i lære.

Derfor skal vi have et lærlingefradrag.

- Det næste forslag er at vi bliver langt bedre til at holde **Svendegilder**.

Nyudlærte fortjener at blive hyldet.

Både på skolen og derhjemme.

Lad os give håndslag på, at det her bliver sommeren, hvor det sker.

Sommeren med lige så mange forsider med tolvtalsteknikere som med superstudenter.

Sommeren hvor vi fylder den ene partybus op efter den anden med glade nyudlærte svende.

Sommeren hvor vi markerer at vi alle er stolte over vores faglige uddannelser, ligesom os der går der er.

Derfor skal vi have flere svendegilder.

- Vores sidste ønske er at **udveksling** i udlandet bliver mere normalt på erhvervsskolerne.

Det er helt normalt at gymnasieelever tager en uge ud i 2.G og tager til Firenze, Marokko eller “over there”

Det tilbud skal smede, murere og tømrere også have.

En lærlingeuddannelse skal også åbne vinduet op for verden og udvide den enkeltes horisont.

Det kunne være en mekaniker, som i nogle måneder fik lov at arbejde på BMW fabrikken i München.

Engang tog man på valsen som nyudlært.

Vi skal have folk på valsen igen.

Derfor skal vi have flere lærlinge ud i verden.

Det er jo trods alt en “*international*” kampdag.

Derfor vil jeg gerne slutte talen, hvor jeg startede den.

Vi kommer til at mærke verdens kriser.

Ukrainekrigen og klimakrisen kommer tættere på dagligdagen for hver dag der går.

Når vi går på arbejde.

Når vi handler.

Når vi tænder fjernsynet og ser nyheder.

Dansk økonomi skal være stærk for at have råd til at støtte Ukraine.

Det kræver flere faglærte.

Den grønne omstilling behøver flere fjernvarmerør, vindmøller og el ladestandere.

Det kræver flere faglærte.

Flere faglærte kan løse meget.
Men ikke alle verdens problemer.

2024 bliver et skelsættende år.

Det er det år i verden hvor flest mennesker skal stemme til et demokratisk valg.

USA, EU, Storbritannien og Indien bare for at nævne nogle få.

Meget er på spil.

Det er en skæbnestund for demokratiet.

Det er i de her år vi skal stå fast på vores værdier.

Vi skal hver især løfte blikket.

Historien bliver skrevet for øjnene af os.

Tiden er ikke til at vende EU og NATO ryggen.

Det er ikke tid til enegang, men til fællesskab.

Det er tid til at finde vores kampvilje frem.

Den, vi har fundet sammen i
arbejderbevægelsen på hver eneste 1. maj
siden 1889.

Derfor er dagen i dag også en påmindelse om, hvad det er vi forsvarer,
fejrer
og kæmper for.

Jeg blev født i slutningen af 1990'erne.

Dengang var der grund til at være optimistisk og verden var fuld af fremtidstro.

Jeg er blevet voksen i en helt anden verden.

Vi lever i krisernes årti.

Derfor har arbejderbevægelsen og vores værdier om lighed, frihed og solidaritet aldrig været vigtigere at kæmpe for.

Rigtig god kampdag.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

1. maj-tale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/carl-emil-lind-christensens-1-maj-tale-2024>